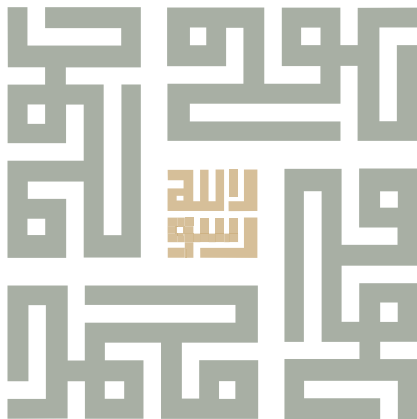

MUHAMMAD ﷺ

Vem är han?

Biografi och Illustrerad Guide
Hans ordspråk
vittnesmål

MUHAMMAD

وَالْعَالَمِينَ

Du har stor moralisk karaktär
Koranen V4, Ch 68

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسُلِهِمْ غَافِلُونَ

Arabiskacalligraphy Japansk kalligrafi
Nobuko producerat av Sagawa

*“Och vi har inte skickat dig utan till alla
människor som givare av goda nyheter och
att varna dem”.*

Koranen 34:28

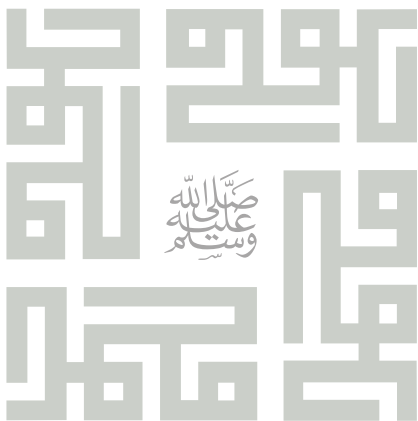

Vi har sänd dig [Muhammad] enbart
av nåd till alla folk.

(Koranen, 21:107)

MUHAMMAD ﷺ Vem är Han?

Profeten av Islam
Biografi och Vittnesmål

Tredje Upplagan

Med Ensamrätt

Ingen del av denna utgåva får utan författarens skriftliga medgivande reproduceras eller spridas i någon form eller på något sätt.

Copyright © Osoul Global Center, 2017

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt utan skriftligt tillstånd från författaren.

Feedback och förfrågningar

osoul@rabwah.com

muhammadpocketguide@gmail.com

www.guidetoislam.com

ISBN: 978 - 603 - 8229 - 04 - 0 L.D. No.: 1439 / 635

Tredje Upplagan, Juli 2017

www.guidetoislam.com

Innehålls förteckning

1. Biografi	6
2. Muhammeds karaktär	26
3. Muhammeds lärdomar	32
4. Om islam	42
5. Vittnesbörd	54
Referenser	64

Berget Nur/Hiras grotta, Mecka, Saudiarabien

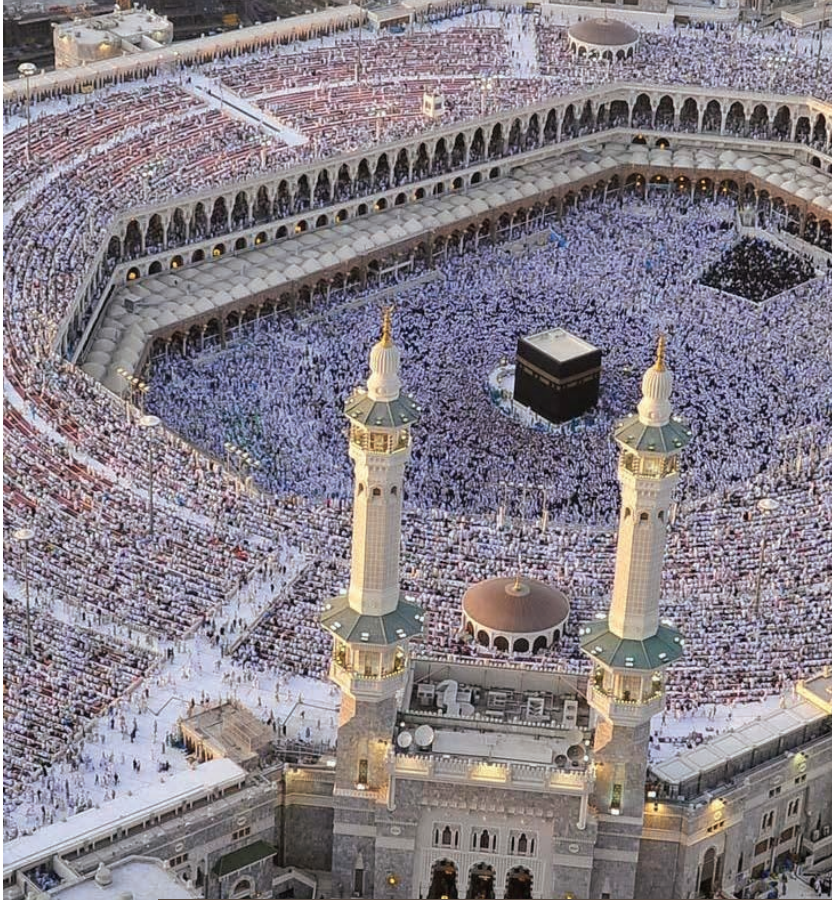
Osoul Global Center introducerar en kort biografi om Profeten Muhammad och hans läror som upplyser hjärtan hos miljontals människor på jorden. När hans följeslagare och anhängare uppriktigt trodde på Guds slutliga budskap och tillämpade hans Messenger Muhammeds läror (frid över honom), kunde de leda världen och sprida rättvisa, barmhärtighet och välvilja vart de nådde.

Men de nuvarande komplikationerna i världen ökar våld och terrorism. De orsakar negativa medier och orättvis förening med Profet Muhammad-läror. Efter att ha läst den här boken som stöds av autentiska berättelser, bjuder vi våra icke-muslimska läsare att vara objektiva och opartiska. När de läser boken noggrant och reflekterar på profeten Muhammadbiografi, kommer de att nå en rättvis slutsats. Gud säger i Koranen: "Och vi har inte skickat er, men som nåd till världarna" Koranen 21: 107

Vi ber vår Herre, universums skapare och alla varelser för att vägleda oss till den sanna och raka vägen.

Osoul Global Center

Den Heliga Moskén (al-Masjid al-Haram) i Mecka, Saudiarabien. Detta är den heligaste moskén i islam och i världen. Den svarta byggnaden är Kaba. Muslimer tror att Gud befälde Profeten Abraham att bygga Kaba för att förhålliga och dyrka Honom (Den Ende Guden). När muslimer ber till Gud vänder de sina ansikten mot Kaba.

Biograf

Likheten mellan mig och de profeter som kom före mig är som en man som har byggt ett komplett och fulländat hus sånär som på en tegelsten. Människor som ser huset beundrar dess skönhet och säger: "Hur fulländat skulle inte huset bli om den sista stenen lades på plats!" Jag är den stenen, och jag är den siste bland Profeterna.

Muhammad

(frid vare över honom)

(återberättat av Bukhari, 4.734, 4.735)

Personliga Detaljer

Namn	Muhammad ﷺ
Faders namn	Abdullah, son till Abdul-Muttalib (ursprunget går tillbaka till profeten Abrahams son Ismael)
Efternamn	Han tillhörde Bani Hashims familj (Bani Hashim tillhörde Quraish, en stam med mycket högt anseende i Arabien)
Födelsedatum	20- 22 april 570 e.Kr.1 ungefär
Födelseplats	Mecka på den arabiska halvön i nuvarande Saudiarabien.
Dödsdatum	6 juni 632 e.Kr. (Han var 63 år gammal när han gick bort) cirka
Död och begravningsplats	Medina (cirka 400 km norr om Mecka)

Barndom och ungdomstid

Födelse-2års ålder	Muhammad hade inga syskon. Hans far gick bort innan han föddes. Hans mor skickade honom ut från Mecka för att ammas av en amma som hette Halima (att göra så var en gammal arabisk sed).
2–6 års ålder	Han levde tillsammans med sin mor Amina till dess hon gick bort år 576 e.Kr.
6–8 års ålder	Han bodde hos sin farfar Abdul-Muttalib till dess denne gick bort.
8–25 års ålder	Han bodde hos sin farbror Abu Talib som själv hade tio barn.

Utbildning

Muhammad var illitterat: Han kunde varken läsa eller skriva. Han levde aldrig utanför Mecka eller sökte kunskap utifrån. Muslimer tror att Muhammad (fvöh) förmedlade den Heliga Koranen som Guds Budskap och Skrift till alla människor. Han förmedlade den bokstav för bokstav och ord för ord utan att formulera om någon del med egna ord.

Muhammads uttalanden och undervisning blandades inte med den Heliga Koranen: De samlades i skrifter kallade "Profetens Sunna" som innefattar hans undervisning, hans levnadssätt och hans förklaring av Skriften (den Heliga Koranen).

Arbetsliv

Barndom–ca 25 års ålder	Han arbetade under en period som herde (och såg efter andras får och getter). Därutöver deltog han också i handel tillsammans med sin farbror Abu Talib. Enligt tillförlitliga källor var Muhammad tolv år gammal då han, för första gången, gjorde sin farbror sällskap på en handelsresa till Syrien.
25-årsåldern–40 års ålder	Han arbetade som handelsman och handlare för en rik kvinna med namnet Khadija som drev en handel (hon köpte varor i ett område och sålde dem i en annan). Muhammad respekterades för sin integritet och trovärdighet. Det tog inte lång tid innan han fick smeknamnet "as-Sadiq al-Amin" som betyder "sanningen och trovärdigheten".
40–63 års ålder	När Muhammad var fyrtio år gammal (år 610 e.Kr.) mottog han den Gudomliga uppenbarelsen och hängav sitt liv åt att förmedla Guds Budskap till alla människor. Han undervisade människor om Guds Enhet och förmedlade Guds Skrift (Koranen) som manar till social rättvisa, fred, harmoni och välmåga.

Civilstånd

Gift med en hustru under 25 år: Muhammad gifte sig med Khuwaylids dotter Khadija som kom från den högättade familjen Asad.²

Hon var en i sitt samhälle aktad kvinna, och hon var änka. Muhammad arbetade för henne under två år innan hon friade till honom via en tredje part. Hon såg honom som en ytterst lojal, rättfram och moralisk person.

Framgångsrikt äktenskap: Although Khadijah was 15 years older than Muhammad, both of them came from a similar social class in the community.

Khadija var femton år äldre än Muhammad men båda kom från en liknande social bakgrund i samhället. Ålderskillnaden var inget hinder för ett lyckligt äktenskap

som varade 25 år fram till dess Khadija vid 65 års ålder dog år 619 e.Kr.

Efter att Khadija hade gått bort gifte Muhammad om sig.

Sexbarnsfar och familjeman: Muhammad och Khadija levde i harmoni och frid. De fick fyra döttrar (Zaynab, Ruqayya, Um

Muhammad älskade Khadija och var trogen henne och sina barn.

Vid flera tillfällen beskrev han henne som sin tids främsta kvinna på samma sätt som Jesu moder Maria var sin tids främsta kvinna.

(återberättat av Bukhari)

Kulthum och Fatima) och två söner (al-Qassim och Abdullah) som dog vid tre respektive fyra års ålder. Muhammad brukade ägna tid tillsammans med sin familj, hjälpa sin hustru med hushållet, sy sina egna kläder och se efter sina barn.

Foto taget från Baqee begravningsplats som ligger bredvid Profeten Muhammads Moské i Medina. En del av Muhammads följeslagare, släktingar, hustru och barn begravdes på denna begravningsplats.

Al-Ma'ala begravningsplats i Mecka där Khadija begravdes.

Uppdraget slutfört på 23 år

610 e.Kr.

Gudomlig uppenbarelse inleds:

Muhammad received the first revelation from God³ and was appointed as the Messenger of God to all people. A mission that required strong belief, dedication, commitment and honesty.

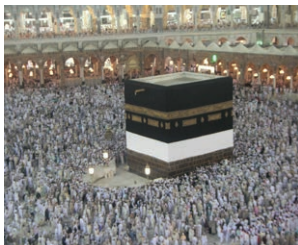
610–612 e.Kr.

Muslimsk kärna formas:

Muhammad bjöd sina vänner, sin inre cirkel och utifrån personliga egenskaper utvalda personer att anta islam. Under de tre första åren efter att profetskapet hade inletts antog omkring 130 personer islam och blev en stark kärna som öppet kunde sprida islam. Denna muslimska kärna var en mix av mindre bemedlade och välbärgade människor.

613–615 e.Kr. Muhammads öppna inbjudan möter

motstånd: Muhammad och hans efterföljare börjar tala öppet med människor om islam. Trots att Muhammad var känd och respekterad som en pålitlig och hederlig man accepterade inte meckanska ledare hans inbjudan att anta

islam utan gjorde motstånd. De beskrev honom som poet, magiker och galning.

Muhammad lockas och hotas: Meckanska ledare försökte få Muhammad att sluta bjuda in människor till islam genom att locka och hota honom. Samtidigt försökte de hindra människor att lyssna till honom. De visade en ökande fientlighet gentemot nya muslimer, och förföljde och torterade dem som var fattiga och svaga.

Muhammad står sina efterföljare bi och skickar en del av dem till Abessinien: Muhammad stod sina efterföljare nära. Han brukade träffa dem i al-Arqams hus vilket fungerade som en liten skola. Han undervisade dem i värderingar och moral och ingav dem känslor av ansvarstagande och målmedvetenhet.

Muhammad såg det lidande och de svårigheter en del av efterföljarna fick utstå och rådde dem att söka skydd i Abessinien, ett land som han beskrev som rättfärdigt och styrt av en rättrådig kristen kung under vilken ingen behandlades med orätt.

Två inflytelserika män antar islam: Två starka och respekterade män från Mecka, Umar bin al-Khattab och Muhammads farbror Hamza bin Abdul-Muttalib, antog islam. Detta blev en betydelsefull vändpunkt för muslimerna. Hamza blev en hängiven efterföljare och beskyddare av Muhammad fram till sin död i slaget vid Uhud år 625 e.Kr. Tre år efter Profeten Muhammads bortgång år 632 e.Kr. blev Umar den andre kalifen och ledde den islamiska staten under elva år.

616–618 e.Kr.

Muhammad bojkottas: De meckanska ledarna bojkottade Muhammad och hans efterföljare och pålade dem en social och ekonomisk blockad som pågick under tre års tid. Under denna tid fick Muhammad och hans efterföljare utstå svåra umbäranden som blev en mödosam prövning av deras tålmod, övertygelse och hängivenhet för sanningen.

619–620 e.Kr.

Ett sorgens år: Meckanska ledare avbröt den sociala och ekonomiska bojkotten när de insåg att den inte tjänade sitt syfte. Samma år gick Muhammads hustru Khadija och hans farbror Abu Talib bort.

Muhammad (fvöh) tappade hoppet om Mecka och beslöt att förmedla Guds Budskap och söka stöd utanför Mecka. Han begav sig till staden Ta'if men möttes av fiendskap.⁴ Därutöver talade han med över tjugo andra arabiska stammar om islam men fick ingen positiv respons.

620–622 e.Kr.

En strimma hopp: Under vallfärdssäsongen träffade Muhammad sex personer från Yathrib (en stad 450 km norr om Mecka) och talade med dem om islam. De trodde på Muhammad (fvöh) och återvände hem med avsikt att bjuda in fler människor från sin egen stam och andra stammar i Yathrib. De kom överens om att de skulle komma tillbaka till Mecka året därpå för att träffa Muhammad, "Guds Profet och Sändebud", igen.

Nya muslimer svär Muhammad trohet:

Året därpå (621 e.Kr.) återvände samma grupp och ytterligare sex personer.⁵ De svor sin trohet till Muhammad (fvöh) (och godtog honom därmed som Guds Sändebud) och lovade att:

Aqaba- eller al-Bay'a-moskén
(Uffästelsens moské)

- (1) inte tillbe någon annan utom Allah, den Ende Guden,
- (2) inte stjäla, (3) inte begå äktenskapsbrott, (4) inte döda, (5) inte tala illa om grannar, och (6) inte gå emot Guds Sändebud.

Gruppen återvände till Yathrib och bjöd sina ledare och sitt folk att anta islam. De återvände igen följande år (622 e.Kr.) vid tiden för vallfärden i sällskap av mer än 70 män och två kvinnor. Ett liknande trohetslöfte gavs åter till Profeten Muhammad (fvöh).

Ett nytt muslimskt samhälle formas 450 km norr om Mecka: Ledarna för de två mest inflytelserika stammarna (Aws och Khazraj) i Yathrib antog islam varpå deras folk följde efter. Profeten Muhammad (fvöh) bjöds in till Yathrib för att bli deras ledare.

622 e.Kr.

Meckanska ledare intrigerar för att mörda Muhammad; migration till Yathrib inleds: Saker och ting förvärrades i Mecka. Muhammad uppmanade Meckas muslimer⁶ att flytta till Yathrib. I samband med deras migration flyttade också Muhammad (fvöh) till Yathrib i september år 622 e.Kr. Hans migration markerar den mest avgörande vändpunkten i islamisk historia. Med utgångspunkt i Yathrib blomstrade islam, en islamisk stat bildades och en rättvis social ordning kom till stånd.

623–624 e.Kr.

Muhammad blir Yathribs ledare: Yathribs befolkning bestod av araber och judar. Det fanns två stora arabiska stammar och tre mindre judiska stammar, men den arabiska komuniteten var större och innehade den politiska makten. Muhammad, "Guds Profet", utsågs frivilligt, under fredliga former och med majoritetens samtycke till Yathribs ledare.

Muhammad ändrar det multikulturella samhällets namn: "Medina" var det nya namn som Muhammad (fvöh) gav staden Yathrib.

Efter de meckanska muslimernas migration tillhörde Yathrib inte längre en särskild grupp araber utan blev hemland för de troende som accepterade islam.

Eftersom Yathrib även bestod av judiska stammar och andra arabiska stammar som inte hade antagit islam kallade Muhammad (fvöh) den inte islams stad. Istället benämndes den "Al-Madinah" (Medina), vilket helt enkelt betyder "Staden", i vilken alla invånare hade liknande medborgerliga rättigheter.

Muhammad uppmanar till fred och enighet i Medina:

Under sitt första offentliga framträdande inför Medinas invånare höll Muhammad ett mycket koncist tal som tryckte på vikten av harmoni och social sammanhållning. Han sa:

"Människor, sök och sprid fred och erbjud varandra mat, ta hand om era nära och be till Gud under natten då andra sover så att ni vinner Guds belåtenhet och träder in i Hans paradis." (Ibn Majah, 4331) and (Tirmidhi, 5842)

"Människor, sök och sprid fred och erbjud varandra mat, ta hand om era nära och be till Gud under natten då andra sover så att ni vinner Guds belåtenhet och träder in i Hans paradis."

623–624 e.Kr.

Muhammad tecknar det första avtalet med judar för att skydda mänskliga rättigheter: De flesta judar hoppades att den siste Profeten skulle komma från en judisk bakgrund. Även om de flesta judar inte erkände Muhammad som Guds Sändebud formulerade han (i egenskap av stadens ledare) den första "Konstitutionen och deklarationen om mänskliga rättigheter och friheter" vilken alla arabiska och judiska stammar enades kring och undertecknade.

Avtalet garanterade religionsfrihet för muslimer och judar såväl som icke-muslimer.

Dessutom skyddade avtalet säkerheten för alla medina invånare och krävde alla parter som undertecknade det att bidra till stadens försvar vid externa attacker.

624 e.Kr.

Det oundvikliga slaget vid Badr: När muslimer migrerade från Mecka till Medina tvingades många av dem att överge sina hem och se sin egendom konfiskerad.

Platsen för Badr

Meckanska ledare använde det konfiskerade i handel och affärsverksamhet. Muslimerna fick vetskap om en handelskaravan, ägd av meckanska ledare och under ledning av fienden Abu Sufyan, som skulle komma att färdas längs en handelsrutt nära Medina.

Muhammad (fvöh) manade muslimerna att ta karavanen som ersättning för den egendom som konfiskerats i Mecka. En styrka på endast 313 man tog sig an uppdraget. Det meckanska underrättelseväsendet rådde Abu Sufyan att ändra karavanens färdväg. Mecka sände dessutom ut en styrka på 950 man för att möta den muslimska styrkan som inte var förberedd för krig och långt sämre utrustad än den meckanska enheten.

Det var därför häpnadsväckande och bortom alla förväntningar att muslimerna gick segrande ur denna första strid mot Mecka. En rad meckanska ledare och framstående personer dödades i detta slag.

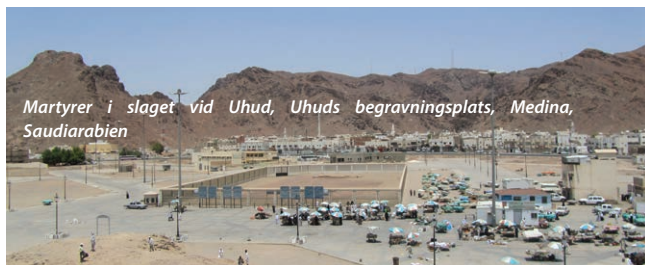
625 e.Kr.

Meckanska ledare angriper Muhammad och hans efterföljare i slaget vid Uhud: I vedergällning för nederlaget vid Uhud, och till följd av en rädsla för att förlora sin ledande roll i Arabien, sände Mecka tillsammans med några arabiska allierade en styrka på 3 000 krigare för att gå till attack mot muslimerna vid Uhud, ett berg norr om Medina.

Uhud, Medina, Saudiarabien

Muslimerna led ett nederlag i detta slag och Muhammad (fvöh) sårades men fördes i säkerhet. I slaget dödades också några av Muhammads följeslagare, bland andra hans älskade farbror Hamza.

Martyrer i slaget vid Uhud, Uhuds begravningsplats, Medina, Saudiarabien

626 e.Kr.**Meckaner och andra stammar går till attack mot Muhammad och hans efterföljare i löpgravsslaget:**

Detta slag kallas också "de sammansvurnas slag". Eftersom Muhammad inte hade dödats i slaget vid Uhud manade meckanska ledare och några arabiska och judiska stammar till en gemensam aktion och ett samordnat angrepp för att döda Muhammad och utplåna det muslimska samhället.

10 000 krigare tågade mot Medina. Efter att ha samrått med sina följeslagare beslöt Muhammad (fvöh) att satsa på ett förslag från en persisk muslim vid namn Salman om att gräva en 5,5 km lång och 4,6 m bred löpgrav längs med Medinas norra tillfarter.

Muslimerna befann sig i en ytterst prekär situation och gjorde sitt bästa för att försvara sig. Efter en månadslång belägring blev de meckanska trupperna och deras allierade otåliga, och samtidigt hårda stormar och vindar tvingade de sammansvurna att packa ihop sina tält och dra sig tillbaka.

627 e.Kr.**Hudaybiya-fördraget – 10 års vapenvila:**

Ett år efter löpgravsslaget tog Muhammad (fvöh) ett fredligt initiativ till att göra umra (den mindre vallfärden till Guds Hus Kaba i Mecka). Att besöka Mecka för tillbedjan var en religiös rättighet som Mecka tillerkände alla folk i Arabien. It was a great surprise for Meccan chiefs to see Muhammad approaching Mecca with 1400 civilians coming from Madinah.

10 års
vapenvila

Det var en stor överraskning för de meckanska ledarna att få se Muhammad närma sig Mecka med 1 400 civilister från Medina.

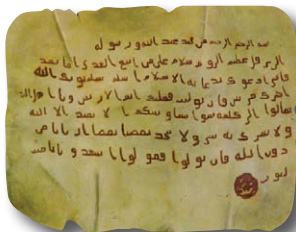
Efter utdragna förhandlingar ingicks en tioårig vapenvila i vilken ett villkor var att Muhammad och hans följeslagare återvände hem för att komma tillbaka året därpå (628 e.Kr.) för att besöka Mecka. Vapenvilan innehöll en rad andra villkor med vilka muslimerna var missnöjda eftersom de tycktes vara till Meckas fördel.

628–629 e.Kr.

Under vapenvilan förmedlade Muhammad Guds Budskap både inom och utanför Arabien: Vapenvilan var ett gyllene tillfälle för Muhammad (fvöh) att förmedla Guds Budskap och fritt tala med människor utan att riskera att bli stoppad eller avbruten av andra krafter.

Muhammad (fvöh) sände delegationer till andra arabiska stammar i Arabien och skrev brev till härskare och kungar i grannländerna och i den tidens stormakter Persien, Bysans och Egypten och bjöd dem att acceptera islam som "Guds Budskap". Muslimerna ökade i antal allteftersom människor fann sanningen i islam.

630 e.Kr.

Fredligt maktövertagande i Mecka: Inom mindre än två år bröts vapenvilan av Mecka när deras allierade dödade 20 muslimer.

Som svar på detta dåd tågade Muhammad (fvöh) med 10 000 muslimer för att inta Mecka, men instruerade sina krigare att bara bruka våld om de själva blev angripna.⁷

Meckas ledare var skamsna och inte beredda att bekämpa muslimerna. När den muslimska styrkan kom fram till Mecka vände sig Muhammad (fvöh) till hela Meckas folk och bekräftade

Guds Enhet, hänförde segern till Honom och påminde människorna om att de alla härstammar från Adam och att Adam skapades ur markens stoft.

Sedan frågade han Meckas folk: "Vad tycker ni att jag ska göra med er?" De svarade: "Vi hoppas på det bästa. Du har trots allt varit en nådig broder och god kusin."

Exemplarisk förlåtande attityd: Trots de umbäranden som Meckas folk hade utsatt honom för under 21 år agerade Muhammad med storsinhet och hög moral. Han svarade: "Känn ingen fruktan idag. Gå nu hem, ni är fria." Muhammads agerande gjorde starkt intryck och många kom till honom för att svära sin trohet och anta islam.

(Sunan Al-Bayhaqi, 9/118, 18342, 18343)

630–631 e.Kr.

Arabiska stammar antar islam: Efter det fredliga intåget i Mecka kom delegationer från hela Arabien för att lära sig om islam. Utöver Hawazen som militärt bekämpade muslimerna och till slut besegrades vid Hunayn antog flertalet arabiska stammar islam. Muhammad sände flera av sina följeslagare till olika provinser i Arabien för att lära människor islam – Guds Budskap.

När Muhammad återvände till Mecka var hans främsta mål att rena Guds Hus. Han förstörde alla avgudabilder runt och i Kaba, det Guds Hus som hade uppförts av Profeten Abraham (fvöh) för att förhärliga den Ende Guden (universums och alltings Skapare).

632 e.Kr.

Muhammads avskedspredikan: Muhammads uppdrag var slutfört och hans liv gick mot sitt slut. År 632 e.Kr. gjorde Muhammad vallfärden och framförde sin sista predikan inför 100 000 människor.

Hans predikan påminde människor om trons grunder: tro på En Gud; livets, tillgångarnas och egendomarnas okränkbarhet; alla rasers likvärdighet; rättvisa; kvinnors rättigheter och moral.

632 e.Kr.

Profeten Muhammad gick bort i sitt hem i Medina år 632 och efterlämnade endast ett fåtal ägodelar. Han lämnade inte efter sig några pengar eller rikedomar utan ett trosarv som ännu, med Guds ljus, lyser upp sinnena hos miljoner människor världen över.

Att göra fel är mänskligt, att förlåta är Gudomligt

- Alexander Pope

Hans karaktär

Bland de kända Guds profeter är Muhammed den enda profeten att hans gravplats är lätt identifieras och hans anhängare är säkra på den exakta platsen för hans grav.

Muhammed begravdes på hans hus, som är ansluten till sin moské "Al Nabawi moské" i Medina.

Detta foto visar den sida av moskén byggnaden där människor kan komma in för att se graven av profeten Muhammed och hans hus som för närvarande bur.

Muhammads karaktär

Muslimerna har inga teckningar eller bilder på profeten Muhammad eller profeterna före honom. Men till skillnad från grundarna av de stora trostraditionerna före hans tid så är profeten Muhammad en betydligt mer igenkännlig historisk figur då hans följeslagare och familjemedlemmar beskrev honom mycket väl och upptecknade många berättelser från hans liv för eftervärlden.

Hur såg han ut?

Muhammad var en ljus man med en rosig skiftning. Han var lite över medellängd. Han var välbyggd med breda axlar. Hans mage sköt aldrig ut längre än hans bröstkorg. Han gick raskt och målmedvetet och med varje fot tydligt lyft över marken.

Muhammads följeslagare beskrev honom som en ståtlig person med markerad panna, rak näsa, långa ögonfransar, stora mörka ögon, vackra tänder och ett behagligt leende. Han hade lätt vågigt hår och ett tjockt skägg.

Hans följeslagare menar att han hade ett vänligt strålande ansikte som liknade en fullmåne. Hans skratt var inte högljutt utan mestadels i form av ett leende som visade hans tänder lite som hagelkorn. Hans munterhet och öppna personlighet märkte alla av.

Hans natur

Muhammad (fvöh) var ständigt gladlynt, naturligt avslappnad och mild till sinnet. Han var inte någon gapig skrävlare och inte den som hävde ur sig obsceniteter. Han var varken någon felfinnare eller den som överdrivet prisade andra.

Sättet han talade på

Muhammad (fvöh) talade inte i onödan, och det han sade hade alltid en betydelse utan överflödigt utfyllnad. Hans utsagor var precisa och koncisa med komplett innebörd i få ord. Han var värtalig utan överdrifter men också utan onormal korthet.

När han ville understryka något brukade han upprepa det tre gånger med en handrörelse. Han talade inte om någonting om han inte hade förhoppning om belöning från Gud för det. Han sa till sina följeslagare:

”Jag är garantin för ett hem i Paradisets hjärta för dem som låter bli att käbbla även om de har rätt, och jag är garantin för ett hem i Paradisets mitt för dem som låter bli att ljuga också när de skämtar, och jag är garantin för ett hem i Paradisets övre del för dem som uppvisar ett gott beteende.”

(Sahih Abu Dawood, 4974/4800)

Hans känslor

Han höll sina känslor i strama tyglar. När han blev irriterad vände han sig bort eller höll tyst. När någon gjorde något i strid med Guds Lag brukade han visa stor upprördhet och bestämdhet. Ingen kunde stå emot hans vrede när det handlade om Herrens sanning, men han blev aldrig uppbragt i egen sak.

Hur bemötte han människor?

Muhammad (fvöh) var alltid först med att hälsa och drog inte bort sin hand ur ett handslag före den andre.

Den som fick syn på honom av en händelse kom att beundra och vörda honom. Och den som umgicks med honom närmare kom att älska honom. Han var mild av naturen. Han var varken ohyfsad eller föraktfull mot någon. När han tittade på andra tittade han på dem rakt framifrån. Om någon ropade på honom vände han inte bara ansiktet till utan hela kroppen.

gave attention with his whole body.

När han besökte en grupp satte han sig på närmast lediga plats. Han instruerade sina följeslagare att göra likadant. Han gav dem som satt närmast honom full uppmärksamhet på ett sådant sätt att ingen uppfattade det som att andra

hade getts företräde. Han sanktionerade inte särskilda platser för dem som skulle sitta. Han var rättvis mot sina följeslagare och alla andra. De skildes endast åt utifrån god karaktär och hängivenhet till Gud.

Hans sätt att leva

Allt han gjorde var måttfullt utan excesser eller egensinne. Han kritiserade aldrig eller överdrivet berömde den mat eller dryck som serverades honom.

I hemmet delade han in sin tid i tre delar, en del för Gud, en del för familjen och en del för sig själv. Han tog alltid del i hushållsarbetet och brukade laga sina kläder och skor och sopa golv. Han klädde sig väl och doftade gott. (Sahih Bukhari, kapitel "Kitabul Adab")

Efter gryningsbönen brukade han sitta kvar i moskén och läsa den Heliga Koranen och lovprisa Allah till dess solen gick upp. Efter midnatt steg han upp för (tahajjud) bön vilken han inte försummade en enda gång under sitt liv.

Han hade förklarat det otillåtet för honom själv eller någon i hans familj att ta emot någonting som getts i form av zakat eller sadaqah (olika typer av välgörenhet). Han var så noga med det att han aldrig utsåg någon familjemedlem som zakat-administratör.

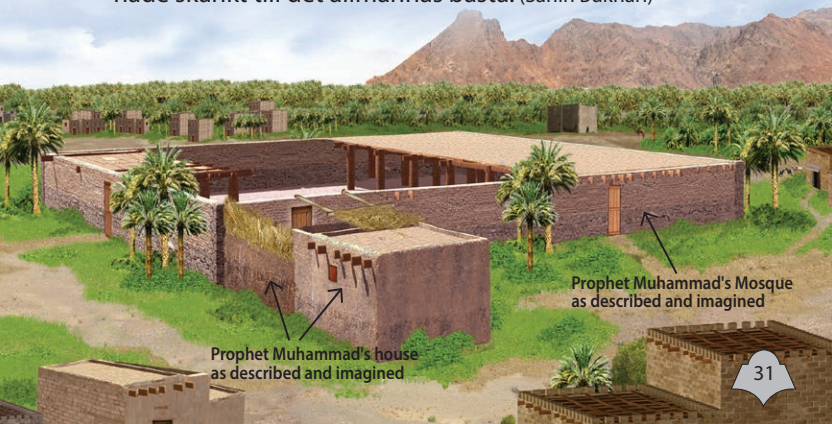

Hans hem var ingenting annat än en hydda med väggar gjorda av obränd lera och halmtak av palmlöv täckta av kamelskinn.

Muhammad (fvöh) sa: "Vad har jag med världsliga saker att göra. Mitt förhållande till världen är likt den resandes som vilar en stund i skuggan av ett träd och sedan bryter upp och fortsätter."

(2/666- 2788, Musnad Ahmad, Narrated by Abdullah bin Abbas).

När han dog efterlämnade han inte ett öre eller någon egendom utöver sin vita mulåsa och en bit mark som han hade skänkt till det allmännas bästa. (Sahih Bukhari)

Hans utsagor

"De troende är som en byggnadsstruktur, de stöttar upp varandra"

"De troende är som en byggnadsstruktur, de stöttar upp varandra"

Al-Bukhaari (481) and Muslim (2585)

Muhammad gjorde tre linjer i sanden och sa:

"Detta är människan (med en mängd förhoppningar och planer för detta världsliga liv). Medan hon lever för att nå eller åstadkomma dessa kommer döden till henne."

(Narrated by Bukhari, Turmithi)

Hans utsagor

Muhammads utsagor och undervisning tar upp de flesta av livets aspekter och är därför mycket inflytelserika. De emanerar från en bas av visdom och Gudomlig uppenbarelse.

Hans utsagor, handlingar, godkännanden och egenskaper, mer kända som hans "Sunna", utgör den andra källan till islamisk rätt efter den Heliga Koranen.

Er landsman [dvs. Muhammad] har inte gått vilse och han är alls inte besatt. Och han talar inte av egen drift.

Koranen 53:2-3

"Använd fem före fem:

Din ungdom före senilitet (ålderdom)

Hälsa före sjukdom

Rikedom före fattigdom (att vara behövande)

Fri tid före upptagen tid

Liv före död." Al-Hakim in Al-Mustadriq No. 7846 (4/341)

"Den främste troende är den med det bästa uppförandet."

(återberättat av Tirmidhi)

*”Två välsignelser underskattas av många –
hälsa och fri tid.”* (Bukhaari, 6049)

”Avund är förbjudet utom i två fall (du önskar att du hade samma sak som dem, men du önskar dem inget illa). Det första fallet är en person, som Gud har skänkt rikedom, som använder denna rättfärdigt; det andra fallet är en person, som Gud har skänkt visdom, som agerar i enlighet med den och lär ut den till andra.”

(Bukhari, 73/15)

”Gör saker och ting lätt för människor (när det gäller religiösa angelägenheter), och gör det inte svårt för dem; ge dem goda nyheter och få dem inte att dra sig undan.”

(Bukhari, 69/11)

”De som bedriver hederlig näringsverksamhet baserad på tydliga villkor kommer Gud att välsigna, både dem själva och deras verksamhet. På motsvarande sätt välsignar Gud inte dem som ljuger och döljer uppgifter.”

(Bukhari, 2082/22)

"Ingen blir en god troende om han inte för sina bröder önskar det som han önskar för sig själv."

(Bukhari, 13/7)

"Varje muslim bör betala sadaqah (välgörenhet). Har han inget att betala med, låt honom arbeta för att kunna betala. Kan han inte hitta ett arbete, låt honom hjälpa andra (det är en välgörenhetshandling). Kan han inte finna någon att hjälpa, låt honom göra goda gärningar och låta bli (undvika) dåliga handlingar."

(Bukhari, 1445/30)

"När en person dör får han ingen belöning utom från tre saker: att ha lämnat efter sig något som andra fortsättningsvis kan dra nytta av; att ha lämnat efter sig kunskap eller vetenskap som gynnar mänskligheten; att ha lämnat efter sig en god (lojal) son som fortsätter att be om Guds välsignelser och förlåtelse för sina föräldrar."

(gäller både män och kvinnor)

(återberättat av Muslim, Tirmidhi, Nasa'i)

"Frukta Gud var än du är, säkra upp en dålig handling med en god handling eftersom den senare suddar ut den förra, och behandla människor med en hög moral."

(Tirmidhi, 1987; Ahmad, 5/153)

"Godhet (riktighet) är god moral, och synd (missgärning) är det som generar dig (dvs. du känner dig inte bekväm inom dig själv) och du vill inte att andra ska få veta det."

(Muslim, 15/2553)

"En stark person är inte den som kastar sin motståndare till marken. En stark person är den som behärskar sig när han är arg."

(Bukhaari, 5785) and (Muslim, 4853)

"Den som tror på Gud och Den Yttersta Dagen ska tala gott eller vara tyst, och den som tror på Gud och Den Yttersta Dagen ska hedra (vara generös mot) sin granne, och den som tror på Gud och Den Yttersta Dagen ska hedra (vara generös mot) sin gäst."

(Bukhari, 6018; Muslim, 74/47)

(Notera att alla ovan återgivna utsagor gäller både män och kvinnor)

"Vid Gud svär jag att ni inte kommer att vara sanna troende på Honom om ni inte älskar varandra. Jag ska berätta om något som om ni gör det kommer att få er att älska varandra. Hälsa på varandra och gör det till en regelbunden vana." (Muslim 54)

"Ingen blir en god troende om han inte för sina bröder önskar det som han önskar för sig själv." (Muslim 54)

"Den som hjälper en annan att klara en svårighet, kommer Gud att hjälpa att klara en svårighet på Domedagen, och Gud hjälper alltid den som hjälper andra."

(Muslim 2699)

"Underskatta aldrig värdet av en vänlig gest, om det så bara är att möta andra med ett leende." Och han sa: "Den som hälsar först är närmare Gud." Vid ett annat tillfälle sa han till en person som frågade honom efter ett bra sätt att bemöta människor på: "Erbjud dem mat och hälsa på dem som du känner och dem som du inte känner."

(Muslim 2626)

Muhammad gav kvinnor deras rättigheter

Före islam hade kvinnor inga medborgerliga rättigheter. Araber brukade föredra barn av manligt kön framför kvinnligt i sådan utsträckning att en del fäder begravde sina flickebarn levande.

Ingen könsdiskriminering: Muhammad (fvöh) fördömde diskriminering mellan pojkar och flickor och lärde sina följeslagare att älska och uppfostra sina barn utan hänsyn till vilket kön de har. Faktum är att han betonade omsorgen om flickebarn till dess de har växt upp och gift sig. Muhammad (fvöh) sa:

“Women are the twin halves of men.”¹ (Tirmithi, 1/154, 113)

Kvinnor ärver som män: Före islam hade kvinnor ingen arvsrätt. Muhammad förändrade framgångsrikt denna sed och kvinnor fick liksom männen rätt att ärva. Det var dock inte han som utformade det islamiska arvssystemet utan han förmedlade bara Guds Ord (nedtecknade i den Heliga Koranen) vilka stipulerade den del som varje individ med rätt att ärva skulle ha.

Ordet "Muhammad" med arabisk kalligrafi utformat på ett konstnärligt och symmetriskt sätt. Själva ordet ser ut så här: . Bokstäverna M och H (som formar första delen av ordet "Muhammad") är symmetriska med bokstäverna M och D (som formar andra delen av ordet).

Muhammad manade till full respekt för mödrar

En man frågade Muhammad (fvöh): "Vem förtjänar mitt närmaste stöd och mitt kamratskap?" Muhammad svarade: "Din mor." Mannen frågade då vem efter henne. Muhammad (fvöh) svarade: "Din mor." Mannen ställde samma fråga igen varpå Muhammad (fvöh) för tredje gången svarade: "Din mor."

Av nyfikenhet ställde då mannen samma fråga för fjärde gången (han insåg att Muhammad ville inskräpa mödrars betydelse). Muhammad (fvöh) sa då till honom: "Din far." (dvs. din far förtjänar ditt närmaste stöd och kamratskap efter din mor).²

Lärda personer brukar kommentera berättelsen med påpekandet att mödrar inte kan undgå tre stora prövningar: graviditet, födslovärkar och förlossning, samt slutligen amning och avvänjning.

Muhammad uppmuntrade god behandling av fruar: Han uppgav att om en man ogillade en av kvinnans egenskaper kommer han att vara nöjd med en annan. Och han sa:

De troende som har den mest fulländade tron är de som har den främsta karaktären, och de främsta bland de troende är de som behandlar sina hustrur bäst.

(Tirmithi, 6/188, 3895)

Detta befrämjar kärlek, harmoni och ömsesidig förståelse.

Frihet, rättvisa & beskydd

"Inget tvång" är en grundläggande regel i islam

Muhammad proklamerade sig som Guds Sändebud. Han tog emot ett Gudomligt Budskap och kämpade för att förmedla det till alla människor, men han tvingade inte någon att acceptera det. Han reciterade den Heliga Koranen som bekräftar alla människors tros- och valfrihet.

"Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du [Muhammad] påtvinga människorna tron?"

(Koranen 10:99)

"Tvång skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt." (Koranen 2:256)

Moral & alla rasers

jämlikhet: I islam är alla människor i lagens mening jämlika i egenskap av att vara medlemmar av den mänskliga rasen. Gudfruktighet och moralisk excellens är de enda kriterier som avgör individens status inför Gud. Muhammad (fvöh) formulerade det på följande sätt:

*"Er Herre är En. Hela mänskligheten kommer från Adam och Adam skapades ur stoft. En arab är inte bättre än en icke arab och en icke arab är inte bättre än en arab annat än i fråga om Gudfruktighet [som motiverar till goda gärningar]."*¹

Riyadh Al-Salihin (1604/5)

Muhammads läror för att bevara miljön

Muhammad efterlyste en grön värld

Muhammad (fvöh) kopplade bevarandet av miljön till tron på Gud som skapare av allting. Eftersom miljön är en del av Guds rike kan en Gudstroende inte tillfoga miljön skador. Att skada miljön och slösa bort eller förorena dess resurser (vatten, växter, djur, jord, luft, marina ekosystem m.m.) är inte acceptabelt ur en islamisk synvinkel.

Den muslim som odlar ett frö som växer till en nivå som gör att människor eller djur kan dra nytta av det eller äta det har gjort något som betraktas som sadaqah [en välgörenhetshandling som belönas av Gud].¹

Muhammad ﷺ

(Bukhaari, 2320) and (Muslim, 1188)

Islams Budskap

Islams budskap

Islam med enkla ord

"Islam" betyder underkastelse och hängivenhet till En Gud. Det är en monoteistisk religion i vilken anhängaren tror att Gud är en och ojämförlig. Han har varken partners eller söner. Han varken föder eller är född. Han skapade hela universum och alla varelser. Ingen delar hans gudomlighet och ingen har rätten att dyrkas eller bli tillbedd utom han.

Vad är Guds namn?

Hans namn är "Allah". Det uttalas Allaah med "a" som lång vokal. Gud har många attribut och adjektiv. I islam finns det 99 erkända "vackra namn" attribut för Allah. Till exempel är Gud "Den Mest Barmhärtige" och "Allvetande". Ingen kan vara mer barmhärtig än vad han är och ingen kan vara mer kunnig än vad han är.

Arabiska	Hebreiska	Arameiska
Elah	Eloha	Elaha

"Han är Gud; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människor liksom det som de kan bevittna - Han, den Nåderike, den Barmhärtige.

Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida!

Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom - Han är den Allsmäktige, den Vise."

Koranen, 59; 22, 23, 24

Muhammad och islam: När en man bad Muhammad förklara islam med enkla ord, för han inte skulle behöva söka ytterligare klargöranden från någon annan, sa Muhammad koncist:

Var
uppriktig

Säg "Jag tror på Gud" - och var därefter uppriktig.

Att anamma den islamiska tron kräver att man följer en balanserad livsstil utan avvikelser mot extremism, i ord eller handling.

Islam och fre: Lingvistiskt kommer ordet "islam" på arabiska från rotordet "salama"; vilket betyder fri från skada och är besläktat med ordet "Salaam", som i sin tur betyder fred.

Profeten Muhammad definierade en muslim som "den från vilken andra människor är skyddade från skada från hans tunga och händer"; det vill säga, människor bör inte ta skada av hans handlingar eller ord.

I islam är "Freden" ett av Guds (Allahs) magnifika namn och attribut. Den som underkastar sig Allah bör finna en inre frid inom sig själv och vara i harmoni med omgivningen och människorna.

Det är intressant att veta att i ett muslimskt samhälle hälsar människor på varandra med orden "Assalamo Alaykom", vilket betyder "frid vare med dig", istället för hälsningsfraser som "Hej" eller "God dag". Den fullständiga versionen och betydelsen av denna fras är "frid vare med dig såväl som Allahs barmhärtighet och välsignelser".

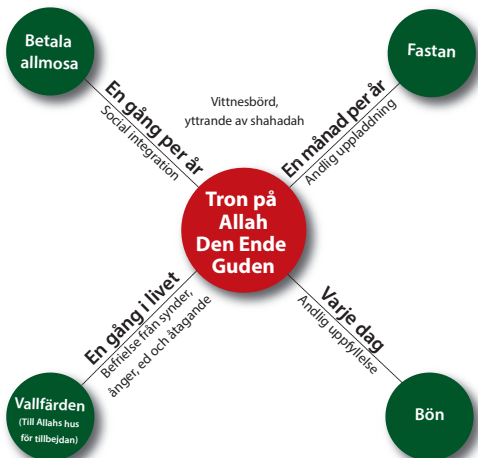
Muslimar eller Muhammedaner? Till skillnad från anhängare av andra religioner kallas inte Muhammads anhängare för Muhammedaner. En anhängare av islam eller den som anammar det som en tro och en livsstil, kallas "muslim"; det vill säga, den som tror på en Gud och underställer sig honom.

De sex delarna i den islamiska trosbekännelsen: Tron på En Gud kräver en tro på hans änglar, hans böcker, hans budbärare samt en tro på domedagen och tron på Guds gudomliga förutbestämmelse.

Islams pelare, att utöva den islamiska tron

Den islamiska religionen är baserad på fem pelare som en muslim ska utöva:

1	Shahadah	Att yttra (verbalt uttala) islams trosbekännelse (det finns ingen Gud utom Allah och Muhammed är Allahs sändebud)
2	Salat	Att utöva de dagliga föreskrivna bönerna
3	Siyam	Att fasta under månmanaden Ramadan
4	Zakat	Att betala allmosa som välgörenhet en gång om året
5	Hajj	Vallfärden till den heliga moskén (Guds hus) i Mecka en gång i livet för de som har fysisk och ekonomisk möjlighet

1-Yttrandet av islams trosbekännelse, Shahadah

Detta är att erkänna att det finns en och endast en Gud som skapade alla varelser, och hans namn är Allah.

En person sägs vara muslim när han eller hon från sitt hjärta yttrar (verbalt erkänner) uttalandet av Shahadah, "det finns ingen gudom utom Allah och Muhammad är Allahs sändebud". (På arabiska uttalas det Ash'hado an la Ilah illa Allah, Wa Ash'hado anna Muhammadan rasoolo'Allah).

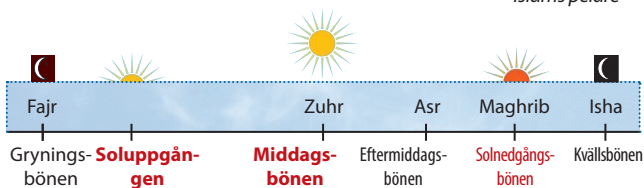
Att erkänna Muhammad som en profet och Guds sändebud kräver ett erkännande av alla profeter och sändebud som Gud sände före honom.

Detta är ett vittnesmål skrivet med arabisk kalligrafi som formgivits på ett konstnärligt sätt. Det uppger: "Jag vittnar att det finns ingen Gud utom Allah och Muhammad är hans tjänare och sändebud."

2-De föreskrivna dagliga böerna, Salat

Bön (Salat) i islam är en dyrkanshandling som gör det möjligt för individen att komma nära Gud. Det finns fem dagligen föreskrivna böner i islam som är fördelade över hela dagscykeln. Dyrkans kärna är att förhärliga, upphöja och prisa Gud med hjärtat, tungan och kroppen.

Islam...
Tro i
Aktion

"När mina tjänare frågar dig om Mig då Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig - kanske skall de ledas på rätt väg."

Koranen, 2:186

**Mäktig
Meditation**

Ordet "salat" betyder bokstavligen "varm kontakt" och är ett praktiskt uppvisande av tro. Varje bön inkluderar fysiska rörelser som bugningar och prostrationer inför Allah. Bön visar gradvis ökande underkastelse till Allah. Det kräver full koncentration och isolering från världsliga angelägenheter. Profeten Muhammad sa "en person är närmast Allah under prostration".

Att be fem gånger om dagen kan tyckas överdrivet för vissa. I själva verket är det en typ av meditation som inte tar mer än 40 minuter om dagen. Precis som vi äter tre till fyra gånger om dagen och aldrig klagar eftersom vi behöver fysisk näring för att överleva, behöver vi även andlig näring för vår själ. Salat som utförs med jämna mellanrum under dagens gång ger en sådan andlig näring.

3. Zakat, Att ge allmosor

Zakat är en grundläggande pelare i islam. Det innebär att person skänker allmosor (betala till välgörenhet) en gång per år till fattiga, behövande och andra rättmätiga förmånstagare som föreskrivs av koranen. Allmosan anges som 2,5% av den personliga förmögenheten.

Zakat renar hjärtat från girighet och avlägsnar hat och avundsjuka från de fattigas hjärtan. Det fostrar social integration och samverkan, medkänsla och respekt. Det ökar hela samhällets välbefinnande och åstadkommer social rättvisa.

4. Fastan under Ramadan

Muslimer är skyldiga att fasta hela Ramadan-månaden (29 eller 30 dagar), från gryning till solnedgång. Under fastetiden måste muslimer avstå från att äta, dricka och ha sexuella kontakter; och detta ska ske samtidigt som de utövar ett normalt liv.

Att fasta för Allah, hjälper en människa att förstå och bekräfta att näring (som kan tas för given) kommer direkt från Allah.

När människor känner hunger, upplever de den plåga som behövande människor går igenom, i synnerhet i områden med svält eller där människors saknar grundläggande försörjning. De rika blir mer benägna att ge till välgörenhet när de fastar. Detta bygger upp ett förhållande mellan rika och fattiga, och bidrar till att bygga social harmoni.

Fastande gör att man kan lägga band på inre begär, lära sig självbehärskning och uppnå bättre andlig utveckling. Fastande har även många fördelar för hälsan, och läkare rekommenderar det för att bota vissa sjukdomar.

Månånder	
1	Muharram
2	Safar
3	Rabi' Al-Awal
4	Rabi' Al-Akharah
5	Jumada Al-Oula
6	Jumada Al-Akharah
7	Rajab
8	Sha'ban
9	Ramadan
10	Shawwal
11	Zul Qui'da
12	Zul Hijjah

5. Vallfärden till Mecka, Hajj

Hajj är vallfärden till Mecka under månåden Zul Hijjah, med avsikt att besöka den heliga moskén (Allahs hus) och utföra vissa religiösa riter. Det är islams femte pelare och ska utföras en gång i livet av alla muslimer (som har nått puberteten), förutsatt att de har ekonomiska och fysiska möjligheter att utföra den.

När människor från alla raser och nationer samlas vid den islamiska världens andliga epicentrum, bekräftar de sina gemensamma släkthanor med Adam och sina andliga anor med Abraham

En Gud, Ett Budskap

Guds profeter och sändebud i Koranen:

Islam erkänner alla profeter och sändebud som Gud skickade före Muhammad (fvöh) för att vägleda mänskligheten. De bekräftade ett budskap om "monoteism", vilket är tron på Guds existens och enhet.

Gud skickade dem för att undervisa människor om livets mening, skydda dem från att hamna vilse och lära dem god moral.

Den Heliga Koranen nämner 25 profeter och sändebud vid namn och lade tonvikt på berättelser om några av dem. I Koranen nämns till exempel Adam 25 gånger, Noa 43 gånger, Abraham 69 gånger, Moses 136 gånger och Jesus 25 gånger.

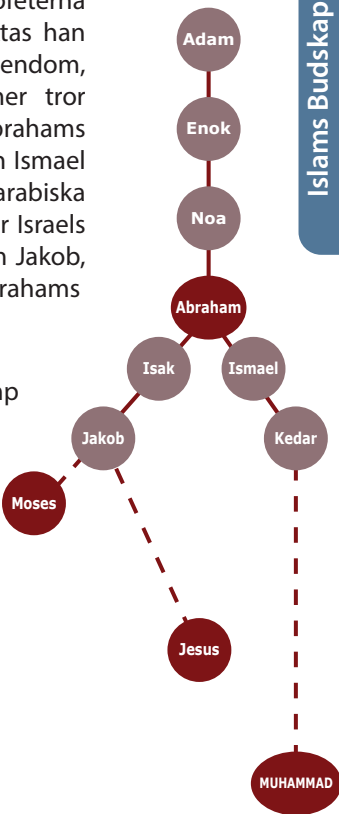
Muhammad (fvöh) sa: "Likheten mellan mig och de profeter som kom före mig är som en man som har byggt ett komplett och fulländat hus sånär som på en tegelsten. Människor som ser huset beundrar dess skönhet och säger: 'Hur fulländat skulle inte huset bli om den sista stenen lades på plats!'

Jag är den stenen, och jag är den siste bland Profeterna." (återberättat av Bukhari, 4.734, 4.735)

Muhammad ﷺ och Abraham عليه السلام:

Eftersom de flesta av de kända profeterna är ättlingar till Abraham betraktas han som profeternas fader i judendom, kristendom och islam. Muslimer tror att Profeten Muhammad är Abrahams ättling genom dennes förste son Ismael som också var anfader till flera arabiska stammar. Å andra sidan stammar Israels folk och en mängd profeter som Jakob, Josef, Aron och Moses från Abrahams andra son Isak.

Abraham gjorde sitt liv till en kamp för att undervisa människor i monoteism. Den Heliga Koranen nämner frekvent Abraham och vittnar om att han efter att ha kämpat för att finna sanningen och erkänt Guds "Den Ende Gudomens" Enhet, i praktisk handling påvisade sin uppriktighet, ärlighet, tacksamhet och lydnad inför Gud. Abraham är ett av historiens främsta och mest minnesvärda exempel på total underkastelse inför En Gud också under de svåraste omständigheter.

Mannen
som talade
med Gud

Muhammad ﷺ och Moses ﷺ:

Muhammad (fvöh) höll Profeten Moses mycket högt och vittnade om att han på Återuppståndelsens dag skulle se Moses stå och hålla sig i Guds Tron.

Ett annat tillfälle var när Muhammad (fvöh) kom till Medina och fann att judar fastar på Ashura-dagen (den dag då Gud räddade Israels folk från Egyptens farao). Han uppmanade då muslimer till frivillig fasta eftersom Moses fasta den dagen var ett uttryck för tacksamhet mot Gud. Ashura-dagen infaller den tionde i den lunariska kalenderns första månad.

Muhammad ﷺ och Jesus ﷺ:

Enligt tillförlitliga källor sa Muhammad:

"Jag är den som står närmast Marias son, och alla profeter är bröder, och det har inte kommit någon profet mellan mig och honom [dvs. Jesus]." (Bukhaari, 3285)

Den Heliga Koranen beskriver Jesus som Guds Ord och som de glada nyheter som förmedlades till Maria. Hans namn är Messias Jesus, Marias son.

Gud ingav Jesus Helig Ande (Ärkeängeln Gabriel) och skickade honom som ett sändebud till Israels folk för att vägleda dem till den raka vägen och till att tillbe Gud, hans Herre och deras Herre och alltings Herre. (den Heliga Koranen, 2:87; 3:45–49; 4:171)

Jesus i
Koranen

Nasaret är en historisk stad som ligger i Galiléen i Palestina. I Evangeliet nämns den som Marias hemstad och är nära förknippad med Jesus Kristus barndom. Enligt romersk-katolsk tradition skedde bebådelsen i Bebådelsekyrkan i Nasaret.

Prophet Muhammad Mosque
(Al-Masjid Al-Nabawi) Madinah,
Saudi Arabia

Note: The house and the tomb of prophet
Muhammad were joined to the mosque.

Muhammad, mannen

Historien har dokumenterat Muhammads storsinta och humana behandling av människor. Hans kallelse och undervisning var baserad på vänskaplighet och broderskap. Motsättning och stridighet hade ingen plats i hans uppträdande.

Michael Hart har i sin bok *The 100; A Ranking of the Most Influential Persons in History* skrivit:

"Från ett blygsamt ursprung grundade och förkunnade Muhammad en av världens stora religioner och blev en ytterligt effektiv politisk ledare. I dag, tretton sekler efter hans död, är hans inflytande fortfarande mäktigt och genomgripande.

"It is this unparalleled combination of secular and religious influence which I feel entitles Muhammad to be considered the most influential single figure in human history".

Michael Hart

Majoriteten personer i denna bok hade fördelen av att vara födda och uppväxta i civilisationers centrum, i högt kultiverade och politiskt betydelsefulla nationer."

Muhammad, å andra sidan, var född år 570 e.Kr. i staden Mecka i södra Arabien som vid den tiden var en avkrok

i världen långt från handelns, konstens och vetandets metropoler.”

”Det är troligt att Muhammads relativa inflytande på islam har varit större än Jesus Kristus och Paulus kombinerade inflytande på kristendomen. På en rent religiös nivå tycks det då sannolikt att Muhammad har varit lika inflytelserik i mänsklig historia som Jesus.”

Muhammad, ledaren:

Den franske skribenten och politikern Alphonse de Lamartine skrev i sin bok *Histoire de la Turquie*:

”Om storslagna syften, små medel och förvånansvärda resultat är tre kriterier för mänsklig genialitet, vem är då djärv nog att jämföra någon annan framstående historisk person med Muhammad?”

”Aldrig har en människa, frivilligt eller ofrivilligt, för sig själv satt ett mer upphöjt mål, ty målet var övermänskligt; att bryta ner vidskepelser som införts mellan människan och hennes Skapare och återföra Gud till människan och människan till Gud; att återställa den rationella och helgade tanken om gudomlighet mitt i de då existerande materiella och misspyrdande avgudarnas virrvarr. Aldrig

har en människa på så kort tid åstadkommit en så enorm och varaktig revolution i världen.”

Lamartine påpekade också att Muhammad inte förflyttade vapen och imperier för att skapa materiell makt utan förändrade tankar, trosuppfattningar och själar. Med en Skrift som grund, i vilken varje bokstav har blivit lag, byggde han en andlig gemenskap som omfattar människor med olika språk och etnicitet över hela världen.

Karen Armstrong, författare till Muhammad – A Prophet for Our Time påpekade att vi måste närma oss Profeten Muhammads liv på ett balanserat sätt för att kunna förstå hans betydande insatser. Han har viktiga lärdomar att komma med, inte bara för muslimer utan också för västerlänningar.

Muhammad svettades bokstavligen av ansträngning för att bringa lugn till ett konflikthärjat Arabien. Hans liv var en oförtröttlig kamp mot girighet, orättvisor och högdragenhet.

Karen Armstrong menar att vi, om vi vill undvika katastrof, måste få de muslimska och västerländska kultursfärerna att uppskatta varandra. En bra startpunkt är personen Muhammad.

Profeten Muhammads (fvöh) grav viv Nabawi-moskén i Medina. Bredvid den finns den förste kalifen (efterträdaren) och ledaren för den islamiska staten Abu Bakr al-Siddiqs och den andre kalifen Umar bin al-Khattabs gravar.

John Adair

Författare till The Leadership of Muhammad. Chair of Leadership Studies United Nations System Staff College i Turin

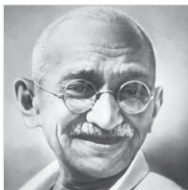
"I islamiskt tänkande är förebildliga ledare både högaktade och anspråkslösa, förmögna till vidsynthet och inspiration, men på samma gång självuppoftande i att tjäna sitt folk. När ni läser dessa sidor kommer ni, hoppas jag, själva kunna se hur nära Muhammad kommer detta ideal. Min poäng i denna bok är att detta ideal – som mer än en gång tränger fram i Profeten Muhammads liv – stämmer väl överens med det som vi känner som den universella sanningen om ledarskapets natur och praktik."

William Montgomery Watt

(1909–2006) Skotsk historiker och professor emeritus i Arabic and Islamic Studies vid University of Edinburgh. Författare till Muhammad at Mecca, Oxford, 1953, s. 52

"Hans beredvillighet att utsätta sig för förföljelse för sina övertygelser, den höga moraliska karaktär de män som trodde på honom och såg upp till honom som ledare hade, samt storslagenheten i hans slutliga gärning – allt talar för hans grundläggande integritet. Ingen av historiens betydande figurer är så lite uppmärksammas i västvärlden som Muhammad."

Mahatma Gandhi

(1869–1948) Den indiska självständighetsrörelsens politiske och andlige ledare

”Jag ville känna den främste som idag utövar ett obestritt inflytande över miljoner människohjärtan. Jag blev mer övertygad än någonsin om att det inte var svärdet som på den tiden vann en plats för islam i tillvarons struktur.

Det var den kompromisslösa enkelheten, Profetens totala självuppgivelse, den minutiösa hänsynen till löften, hans intensiva tillgivenhet för vänner och efterföljare, hans mod, hans oförskräckthet, hans absoluta tro på Gud och på sitt eget uppdrag. Detta och inte svärdet besegrade allt motstånd och rörde varje hinder ur vägen. Då jag slog igen den andra volymen (av boken om hans liv) beklagade jag att det inte fanns något mer för mig att läsa om hans fantastiska liv.”

Alphonse de Lamartine

(1790–1869) poet, skribent och politiker

Historie de la Turquie, Paris, 1854, vol. II, s. 276–277

”Filosof, orator, apostel, lagstiftare, krigare, tankars erövrare, återupprättare av förnuftsbaseerade läror, av en kult utan avbilder; grundare av tjugo jordiska riken och ett andligt rike. Det är Muhammad. Med hänvisning till alla måttstockar med vilka mänsklig storhet kan mätas kan vi ställa frågan: Finns det någon mer storslagen man än han?”

William Durant

(1885–1981) Historiker, filosof och skribent. Författare till *The Story of Civilization*, del 4, vol. 4, s. 25.

"Hans namn, som betyder 'högt lovprisad', passar väl till vissa stycken i Bibeln som förutsäger hans ankomst. Muhammad anses inte ha skrivit någonting själv, utan använde sig av en amanuens. Hans synbara analfabetism hindrade honom inte från att författa [dvs. förmedla den Heliga Koranen som uppenbarades för honom och betraktas som] det arabiska språkets mest berömda och elokventa skrift, eller från att förvärva en sådan förståelse för ledarskap som sällan hittar fram till välutbildade människor."

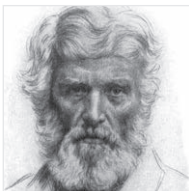
Not: Ordet "amanuens" syftar på en person som skriver ner vad som dikteras för honom. William Durant använde också ordet "författa", vilket ur ett islamiskt perspektiv är oacceptabelt eftersom muslimer tror att den Heliga Koranen är en ordagrann Gudomlig uppenbarelse från Allah (alltings Herre) till Muhammad genom Årkeängeln Gabriels förmedling.

Johann Wolfgang Von Goethe

(1749–1832) en framstående europeisk poet. *Noten und Abhandlungen zum Weststlichen Dwan*, WA I, 7, 32.

"Han är profet och inte poet, och därför måste hans Koran uppfattas som Gudomlig Lag och inte som en mänsklig produkt gjord för utbildning eller underhållning."

Thomas Carlyle

(1795–1881) Historiker, filosof och författare till *Heroes and Hero Worship and the Heroic in History*.

”Hur en man på egen hand på mindre än två decennier kunde svetsa samman krigiska och vandrande beduiner till en mäktig och civiliserad nation.”

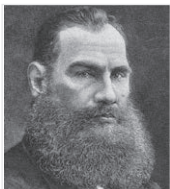
Not: Thomas Carlyle gjorde ett försök att teckna det mänskliga intellektets utveckling genom att använda sig av historiska personer som koordinater, och gav Profeten Muhammad en särskild plats i boken i kapitlet 'Hero as a Prophet'. I sitt verk uttryckte Carlyle sin beundran genom att passionerat föra fram Muhammad som en agent för förändring i hegelsk mening.

Reverend Reginald Bosworth Smith

(*Mohammad and Mohammedanism*, London, 1874, s. 92)

”Han var såväl statens som kyrkans överhuvud, han var kejsare och påve i ett; men han var påve utan påvliga anspråk, och kejsare utan kejsrerliga trupper, utan en stående armé, utan livvakt, utan palats, utan en fast inkomstkälla. Om någonsin en människa har rätt att säga att han härskar med Gudomlig rätt, är det Muhammad, ty han hade all makt utan dess redskap och stöd. Han hade inget intresse av makten i sig. Anspråkslösheten i hans privatliv var i linje med hans offentliga liv.”

Leo Tolstoy

Den berömda ryska romanförfattaren. Författaren till "Krig och Fred".

"Det är ingen tvekan om att profeten Muhammed är en av de största reformatörerna som tjänade det sociala ramverket mycket väl. Det räcker för honom att han ledde en hel nation till sanningens upplysning och gjorde den mer inriktad mot lugn och fred och hindrade blodutgjutelse och människooffer (även om detta aldrig bevisades mot araberna före islam).

Maurice Bucaille

En fransk läkare och specialist i gastroenterologi. Medlem i the French Society of Egyptology. Författare till "The Bible, The Qur'an and Science".

"Islam lär ut att Gud har gett människan förmågan till förnuft och förväntar sig därför att människan ska resonera sig fram objektivt och systematiskt. Med tanke på kunskapsläget på Muhammeds tid så är det otänkbart att uttalandena i koranen som är kopplade till vetenskapen kan ha varit människans verk. En fullständigt objektiv undersökning av koranen i ljuset av modern kunskap får oss att inse överensstämmelsen mellan de två.

Referenser

Abdul Ghani, M. Ilyas (2003), The History of Al-Madinah Al-Munawwarah, Rashid Publishing, Saudiarabien

Adair, John, (2010). The Leadership of Muhammad. Kogan Page, Storbritannien

Al-Maghluth, Sami, (2008). The Historical Atlas for Prophet Muhammad Life. Obaikan, Saudiarabien

Al-Mubarakpuri, Safi-ur-Rahman, (1996), The Sealed Nectar: Biography of the Noble Prophet Muhammad, Darussalam, Saudiarabien

Al-Zayed, Samirah, (1995). The Inclusive Book About Prophet Muhammad's Life, The Scientific Press, First Edition, Syrien

Armstrong, Karen, (2002), Islam: A Short History, Harper Collins, New York, USA

Armstrong, Karen, (1992), Muhammad: A Biography of the Prophet, Harper Collins, New York, USA

Armstrong, Karen, (2002), Muhammad: A Prophet for Our Time, Harper Collins, New York, USA

Al-Nawawi, Y. S., (2003), Riyadh Al-Saliheen – Authentic Sayings of Prophet Muhammad, Arabic Cover, Kairo, Egypten

As-Sallaabee, Ali Muhammad, The Noble Life of the Prophet, Darussalam, Saudiarabien

Bukhari, Mohammad bin Ismael (Imam Abu Abdullah), (1997), Saheeh Bukhari, International Ideas Home, Amman, Jordanien

Hart, Michael, (1992), The 100; A Ranking of the Most Influential Persons in History, Carol Publishing Group, N.J., USA

Islam, Yusuf, (1995), The Life of the Last Prophet, Darussalam, Saudiarabien

Ramadan, Tariq, (2009), In the Footsteps of the Prophet: Lessons from the Life of Muhammad, Oxford, Storbritannien

Saheeh Int., (2004), The Qur'an English Meanings, Abul-Qassim Publishing, Al Muntada Al-Islami, Jeddah, Saudiarabien

الحمد لله الذي جعل محمدًا رسول الله

“Mitt val att ha Muhammad överst på listan av världens mest inflytelserika personer kanske förvånar en del läsare och kan ifrågasättas av andra, men han var den ende i historien som var ytterst framgångsrik på både religiösa och sekulära nivåer.”

Michael H. Hart

www.guidetoislam.com

